

Rezervatia - Golul alpin Fagaras

Amplasare: Arealul celor 6.989 ha ale parcului se află pe fața nordică a masivului, ocupând o parte din sectorul glaciar central al masivului Făgăraș.

Limita Parcului Natural - Golul alpin al Muncilor Făgăraș - se desface spre vărfurile Podragu - Suru și sunt conturate la sud de creasta somită a masivului, marcată de vărfurile: Podragu 2462 m - Arpașul Mic - 2468 m, Vârștopel - 2385 m, Adam - 2370 m, Capra - 2494 m, Vârșoara lui Buteanu - 2508 m, Iezerul Caprei - 2417 m, Paltinul - 2399 m, Laita - 2397 m, Călcun - 2522 m, Lespezi - 2517 m, Negoiu - 2537 m, Herbota - 2331 m, Scara - 2306 m, Ciortea - 2427 m, Budislavu - 2343 m, Capul Surului - 2274 m și Suru - 2284 m; la nord limita parcului variază altitudinală între 1650 - 1750 m urmând, din est spre vest, liziera (superioră) a podurii, care urcă pe versanți terase, dar scade pe culmi; limita estică coboară din Vf. Podragu și în Vf. Tărășca - 2414 m și pe culmea Tărășca, până în valea Lespezilor - 1950 m. Limita vestică o formează Căldarea Găvanului și Izvorul Moașa Avrigului. Între aceste limite se desprind din creasta principală culmi puternice, începând din vest spre est, cu Muchia Călăbăriei bucelui, culmile Brăcaciului, Puha, Herbotei, Tunsului, Laitei - Lăicel, Băilea, Buteanu, Albotei, Podragului și Tărășca. Golul alpin cuprinde între aceste muchii, culmi (custuri) poartă urme de runte ale glaciatiunii: căldări suspendate, morene frontale și laterale și lacurile glaciare Podragu, Podrăgel, Băilea, Doamnei, Avrigului, Călcun.

Lacuri glaciare: Parcul Natural Golul Alpin al Muncilor Făgăraș zdroiește, pe lângă căteva lacuri nivale, cele mai pitorești lacuri glaciare din întregul masiv: Băilea - cu o suprafață de 4,65 ha, adâncime maximă 11 m - se află la 2040 m altitudine; Lacul Avrigului - 1,50 ha, 4,5 m adâncime, 2010 m altitudine; Podragu - 2,80 ha, 15,5 m, 2110 m; Podrăgel - 0,25 ha, 2 m, 2105 m; Doamnei - 0,30 ha, 1,5 m, 1850 m; Călcun - 0,8 ha, 12 m, 2135 m.

Vegetația Parcului Natural Făgăraș reflectă și ea zonătatea altitudinală a feței nordice a masivului, marcată distinct de flora pajiștilor alpine și de cea a vegetației lemnăsoase - jneapă, ienupăr, afin.

Fauna prezintă în spațiul Parcului Natural este, în zona creșterii înalte, marcată frecvență de acvifauna caracteristică întregului masiv și din care nu lipsesc căteva varietăți de oameni, vânturi, gaice de munte - nucifraga caryocatactes, ierunca - Trestates bonasia, forfecuca - Loxia curvirostra.

În această zonă urcă frecvență în timpul lunilor de vară capra neagră, cu efecte notabile mai ales în căldări izolate și în parcurse de poteci turistice (Arpașul Mic, Albota, Laita). Vulpea, ursul și lupul ating doar ocazional zona de peste 2000-2100 m, dar sunt o prezență permanentă în acesta, ca și cerbul, râșcanul și, în limită pe durilor, jderul, mistrețul, ciorbăpriorul.

736 ha _i Rezervacia - Lacul _i golul alpin BĂçlea de 180 ha.